

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

ΙΩΔΑΙΑΣ ΣΕ ΗΕΡΗΙΔΑΣ

2 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1879. — ΑΡΙΘ. 140.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

1843. Έστια, Ἐκδίδοται κατά κυριακήν. "Έτος Δ". Τόμος Η', 2 Σεπτεμβρίου 1879. Αριθ. 192 (140). Λεπτά 20. Ἀθηνᾶς, γραφεῖον τῆς Έστίας, ὅδος Σταδίου, ἀριθ. 6, 1^η, σ. 16. Ήερι εχό μενα: Παρομοιότυπον τῆς υπογραφῆς τοῦ Ἀριστοτέλους Βαλαωρίτου. — Ἀριστοτέλης Βαλαωρίτης, ὥστε Δ. Ροΐδου. — "Ο Ἀριστοτέλης Βαλαωρίτης ὡς ἱστορικός, ὥστε Σπυρ. Π. Λάμπρου. — "Ο Ἀριστοτέλης Βαλαωρίτης ὡς πολιτεύομένος, ὥστε Τιμολέοντος Ι. Φιλήμορος. — "Ο Σεπτέμβριος ἐν Ἀθηναῖς. — "Ἀθηναῖκαὶ ἴνστοριαὶ. — Γνῶμαι καὶ σκέψεις ήθουσαὶ τοῦ δουκὸς Δελλαΐδης. — Δάνειον πνεύμα. — "Ἀληθεῖται. — Σημειώσεις. — Μία συμβουλὴ καθ' ἔδουμάδα.

1844. Ἀριστοτέλης Βαλαωρίτης ὥστε Ἐμμ. Δ. Ροΐδου [Βιβλιοθήκη τῆς Έστίας, ἀριθ. 9]. Ἐν Ἀθηναῖς, γραφεῖον τῆς Έστίας, 1879, 16^η, σ. 30, λεπτά 10. (Τῆς βιβλιοθήκης τῆς Έστίας ἐξεδόθησαν μέχρι τοῦδε 9 ἀριθμοί, τιμῶμενοι πρός λ. 10, οἱ ἔπουμενοι: Αριθ. 1 Πέτρους ὁ Κ. τῆς Βραστίλιας, ὥστε Ἐμμ. Δ. Ροΐδου, ἀριθ. 2. Περὶ ἄγαπης τῆς πατρίδος: Ἐκ τῶν τοῦ Κ. Οἰκονόμου τοῦ ἐξ οἰκονόμων. (Τοῦ φυλαλίδου τούτου ἡγοράσθησαν δισχίλια ἄντεπονα ὥπο τοῦ γενναίου προστάτου τῶν γραμμάτων κ. κοντά. Ζάππα καὶ ἐδωρήθησαν ἐπ' ὄνδρατοι τοῦ πρὸς τὸ Υπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν). Αριθ. 3. Ἀδαμάντιος Κοραζῆς: Ἐκ τῶν τοῦ Περικλέους Ἀργυροπούλου, ἀριθ. 4. Λέξαρος Κουντουριώτης, ὥστε Ε. Σίμου, ἀριθ. 5. Ἀλέξανδρος Σούτσου, ὥστε Ἀγγέλου Βλάχου, ἀριθ. 6. Περὶ περιβάλφων τῶν θυμάτων τοῦ πολέμου, ὥστε Γεωργίου Κ. Τυπάδου, ἀριθ. 7. Περὶ καθαριότητος, ὥστε τοῦ αὐτοῦ, ἀριθ. 8. Περὶ Κύπρου, ὥστε Σπυρ. Π. Λάμπρου).

1845. Βιγκερέδειον φυσικῆς ιστορίας Carl Körpe. Ἐκ τοῦ γερμανικοῦ ὥστε Σ. Μηλιάρακη, διδάκτορος τῆς ἵστρικῆς. (Μετὰ πολλῶν ξυλογραφιῶν). "Ἐκδοσίς δευτέρα. [Βιβλιοθήκη τοῦ πρὸς διάδοσιν τῶν ἐλληνικῶν γραμμάτων Συλλόγου]: ἀριθ. 16]. Ἐν Ἀθηναῖς, παρὰ τῷ ἐκδότῃ Σ. Κ. Βλαστοῦ, 1879, 8^η, σ. 7 καὶ 363, δρ. v. 4. (Ἡ πρώτη ἔκδοσης τῆς ἀξιολόγου ταύτης πατριαρτίσεως ἐγένετο ἐν ἔτει 1874. Υπὲρ τῆς πεταφράστεος ἀπερήνατο, πρὶν ἔτι αὐτῇ ἐρρουσεύθη, ἐπιτροπὴ, ἢ ὅπεριστεν ὁ Σύλλογος πρὸς διάδοσιν τῶν ἐλληνικῶν γραμμάτων, οὗ τίνος ἐξετήθη ἡ υποτροφία. Ἡ ἐπιτροπὴ συνεκείτο ὑπὸ τοῦ κ. Χελδράτη, ἐπιτρόπου τοῦ Βοτανικοῦ κήπου καὶ τοῦ Βοτανικοῦ Μουσείου, τοῦ κ. Π. Βουγιούλα, ταριχατάρχου τοῦ μηχανικοῦ καὶ γενικοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῶν μεταλλείων τῆς Ἑλλάδος, καὶ τοῦ μηχανικοῦ Κ. Πορρορόποδάν, τότε καθηγητοῦ τῆς ἀνθρωπολογίας ἐν τῷ Β' γυμνασίῳ Ἀθηνῶν. Ἐν τῇ δευτέρᾳ ἔκδοσει ἐπηγέρθησαν πολλὰ προσθήκαι καὶ διορθώσει, ἵδιως ἃς εἰς τὸ πρώτων μέρος τῆς φυτολογίας, ὅπερ ὅλως ἀνεκπλήσσει).

1846. Η Ἑλληνικὴ δικαιοσύνη, ὥστε Α. Σ. Λιβαθηνούδου. Ἐν Κεφαλληνίᾳ, 1879, σ. 22.

1847. Περὶ τῶν μύθων παρὰ Ηλάτων, ὥστε Γρηγορίου. Goettingen.

1848. Τὰ ἔργα τῶν χειρῶν μου καὶ τὰ ἔργα μου ἐνώπιον τοῦ ἐνεστώτος καὶ τοῦ μέλλοντος, ὥστε Δημητρίου Μαρούλη, τελειοφοίτου τῆς θεολογίας, διδάκτορος τῆς θεολογίας καὶ διευθυντοῦ τῶν ἐν Σέρραις Διδασκαλείων. Εἰς δρῖμους, τύποις Διδασκαλείων, 1879, σ. 90.

1849. Ἀληθεῖται διὰ τὸν λάζαν ἡ ζητήσαται τινὰ θεολογικὰ στρῶματα ἐκτενεῖμένα ὑπὸ Οὐλύλειμου Σ. Πλάκημερ. Ἐκ τοῦ ἀγγλικοῦ, ὥστε M. Δ. Καλοπούλακη, (I. Δ.) Ἐν Ἀθηναῖς, τύποις Λακωνίας, 1879, δρ. 2.

1850. Βοτανικοὶ ἀνέδοτα τῆς Βασιλείας Λουδούκου ΙΙΙ, μεταφρασθέντα τῇ προσθήκῃ σημειώσεων ἱστορικῶν, θεορητικῶν καταλόγου πάντων τῶν ἐν τέχναις καὶ ἐπιστήμαις θεατρεύσαντων κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν ἀνδρῶν, καὶ τοῦ βίου τοῦ συγγραφέως ἐν ἐκτάσει, ὥστε Νικολάου Α. Καρδετλή. Νῦν τὸ πρώτον ἐκδιδόμενα ἀδεία τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας. Δασκάλη τοῦ μεταφραστοῦ. Ἐν Κωνσταντινουπόλει, τύποις E. Καγιόλη, 1879, 8^η, σ. 1στ'.—144, φρ. 4.

1851. Αθηναῖτον. Τόμος Η', τεῦχος Α' καὶ Β'. Τῶν μητρῶν Μαΐου, Ιουνίου, Ιουλίου καὶ Αύγουστου. Περιεχό-

μενα: Πρόλογος τοῦ Η' τόμου. — Βιβλιογραφία τῆς Ἐλληνικῆς Παλαιογραφίας τοῦ Gardthausen ὑπὸ Γρηγορίου Βερναρδάκη. — Περὶ τοῦ ρύθμου τῆς παρ' ἡμῖν στιχωργίας ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἀρχαίαν προσωδίαν καὶ μετρικήν, ὑπὸ Χρυσοστόμου Βαλασσού. — Κριτικὰ καὶ ἐμρηνευτικά, ὑπὸ Ιωάννου Πανταζίδου. — Περὶ τῆς αἵτιας τῆς ὑπὸ τῶν Λατίνων ἀλφεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὑπὸ Θεοδοσίου Θ. Βενιζέλου. — Κριτικὰ καὶ γραμματικά, ὑπὸ Κωνσταντίνου Σ. Κόντου. — Βιβλιογραφία, ὑπὸ Εὐθυμίου Καστόρη. α) Ἐλληνικὴ μυθολογία Decharme; β) Όρισμὸς καὶ ἡ νῦν θέσης τῆς φιλολογίας κατὰ B. Schmidt. γ) Μιχαὴλ Ἀκομάνιτον τὰ σωζόμενα ὑπὸ Σ. Η. Λάμπρου. — Επιγραφαὶ Ἀττικῆς ἀνεκδοτοῦ, ὑπὸ Σεφάνου Α. Κουμανούδη. — Ἀνασταφαὶ παρὰ τὸ Δίπυλον, ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ. — Ἀρχαιολογικαὶ εἰδήσεις. — Ἀρχαῖα ἐν Θριασίῳ πεδίῳ εὑρεθέντα. — Ο παρὰ τὰς Ἀχαρνάς πανάρχαιος τάφος. — Ο ἐν Χαιρωνείᾳ λέσχην. — Αρχαιολογικὸν μουσεῖον, ὑπὸ Εὐθυμίου Καστόρη. — Βιβλία νεοφανῆ. — Μετεωρολογικαὶ παρατηρήσεις. — Παροράματα.

1852. D. Bikelas. Louki Laras traduit du grec par le Mis de Queux de Saint-Hilaire Paris, Calmann Lévy, 1879, in 8°, p. VII et 299, fr. 3.50. [Τοῦ διηγήματος τούτου, δημοσιεύθητος τὸ πρώτον ἐν τῇ Έστίᾳ, ἐκδίδοται προσεχῶς μετάφρασις καὶ εἰσὶ τὸ γερμανικόν].

1853. Socrate et le dialogue Socratique par Mr. E. Egger. [Extrait de l'annuaire de l'association pour l'encouragement des études grecques en France (Année 1879). Paris, Typographie Georges Charmerot, 1879.]

1854. Saripelos, la Question Greco-Turque. Bruxelles, 1879. 8°. Συντάκτης οὐ γνωστός.

Προσεχῶς δημοσιεύθεται ἐν τῇ Έστίᾳ μέρος τοῦ ἀνεκδότου καὶ διυστηγώς ἡμιτελοῦς ποιήματος τοῦ Ἀριστοτέλους Βαλαωρίτου « Ὁ Φωτεινὸς », φιλοφρόνως ἀποσταλένη ἡμῖν ὑπὸ τῶν νεών τοῦ πολυκλαντοῦ ποιητοῦ. Αἱ στήλαι τῆς Έστίας οἱ δευτέρων μετ' εὐλαβείας τῆς τελευταίαν τῶντην ἀκτίναν τοῦ πνεύματος τοῦ σθενάρντος ἐπιφανοῦς αὐτῆς συνεργάτου. Τὸ ποίημα ἔχει θέμα ἐπεισόδιον τι τῆς ἐν Ἐλλάδι φραγκοκρατίας, ἢ δὲ σκηνὴ ὑπόκειται ἐν Λευκαδὶ ἐπὶ Γρατιανοῦ Τέωρτζη, φράγκου αὐθέντου τῆς νήσου. Τοῦ ποιημάτος τούτου μόλις ἐπροβλήθεις γὰρ γράψῃ ὁ ποιητής τρία ἄρματα, ἡτοι τὸ θήματος τοῦ ὄλου ἔργου, καὶ τοι αὖτις τοῦ πνεύματος, μετὰ πυρετώδους ταχύτητος, ώστε προσισθανόμενος τὸ τελευταῖον τοῦτο ποιητικόν του ἄνθος ἀκέραιον εἰς τὸ ἔννικόν ην Φανασάρον.

— Ο φιλογενῆς κ. Γεώργιος Α. Μαυροκορδάτος ἐδωρήθητο πάντα τὰ ἀντίτυπα τοῦ δαπάναις αὐτοῦ ἐκδόσεων τῆς Ἑλληνικῆς Λίρας. Τὴν τιμὴν ταύτην ὑπερέκειται ἡ Λευκαδὶ Γρατιανοῦ Τέωρτζη, φράγκου αὐθέντου τῆς νήσου. Τοῦ ποιημάτος τούτου μόλις ἐπροβλήθεις γὰρ γράψῃ ὁ ποιητής τρία ἄρματα, ἡτοι τὸ θήματος τοῦ ὄλου ἔργου, καὶ τοι αὖτις τοῦ πνεύματος, μετὰ πυρετώδους ταχύτητος, ώστε προσισθανόμενος τὸ τελευταῖον τοῦτο ποιητικόν του ἄνθος ἀκέραιον εἰς τὸ ἔννικόν ην Φανασάρον.

— Εν τῷ τελευταῖον φύλλῳ τῆς Contemprary Review ἐδημοσιεύθη μαρκά διατριβή τοῦ ὑφηγητοῦ κ. Νεοκλέους Καζάζη, ἐπιγραφομένη « Πολιτικές καὶ πνευματικές ἐν Ἐλλάδι βίος ». — Τὰ ἐγκριτήτερα φιλολογικά περιόδια συγγράμματα τῆς Εὐρώπης μεταξὺ πολλῶν ἐπαίνων ποιοῦνται ἐπ' ἐσχάτων λόγον περὶ τοῦ τελευταῖον πονήματος τοῦ κ. Γρηγορίου Βερναρδάκη Symbolae criticae et paleographicæ in Plutarchi vita parallelae et moralia, περὶ οὐ λόγος ἐγένετο ἐν τῷ ἀρ. 139 τοῦ Δελτίου Ἀξιόλογον περὶ αὐτοῦ ζήθερον περιείχεν ίδιως ἡ « Ιταλικὴ Ἀνθολογία ».

— Ο Ελληνης τὸ γένος κ. Αιβαδίτης, καθηγητής τῆς ἑταλλικῆς φιλολογίας ἐν τῷ γυμναστικῷ τοῦ Ρήγηος, ἔξεδωκεν ἐσχάτως ἀξιόλογον μετάφρασιν τῶν διαλόγων Αἰσχίνου τοῦ Σωκρατικοῦ.

— Κατὰ τὴν ἐν Σχεφίληδη γύνοδον τῆς Βρετανικῆς Έστίας « ἐγένετο πολὺς λόγος περὶ Κύπρου. Ἐν αὐτῷ ὁ κ.

